

ELÁN

Časopis žiakov, pedagógov a priateľov gymnázia v Stropkove

Február - Apríl 2017

Surmanková o jej piatom
mieste v Nemecku

Anglickí lektori u nás

Veľkonočné týranie žien

Úvodník

Milí čitatelia, znova sa k vám po troch mesiacoch prihovárame. Naša Redakčná rada pracovala na nových článkoch, ktoré sme chceli ozvláštniť, preto vám prinášame viac rozhovorov a viac fotografií. Niekedy totiž fotografie lepšie vystihnú situácie, než napísané slovo. Špeciálne, ak sú to dynamické fotografie oblievania dievčat z Veľkonočného pondelka, ktoré na týchto stranách nájdete. Na našej škole je veľmi veľa šikovných fotografov, ktorí si

zaslúžia náš obdiv. Však nielen fotoaparáty, ale aj perá vedia naši študenti šikovne používať. Ak ste jedným z nich, neváhajte, a podel'te sa s nami o vašu tvorbu pod vašim menom alebo anonymne na adrese **gymnazium.elan@gmail.com**. Máte tak možnosť priložiť ruku k dielu a stať sa súčasťou toho, čo práve držíte v rukách. Prijemné listovanie jarným Elánom vám praje vaša Redakčná rada Elánu.

OBSAH

Hviezdoslavov Kubín	3
Gymnazisti básnikmi	4
Roky bojov, obetí a nádejí	6
Anglickí lektori u nás	7
Surmanková a jej piate miesto v Nemecku	8
Žltou proti rakovine	11
Olympionik Gregor Gonos	12
Darcovia krvi	16
Veľkonočné týranie žien	17
Spánok o hodinu kratší	18
Umelecké okienko	19

„ ... lebo nie ten, kto v rozkoši planúc žil, ale ten, kto tvoril a vytvoril, môže hovoriť, že žil ...“ (P.O. Hviezdoslav)

Život prináša rôzne príležitosti, ako sa prezentovať. Záleží len na nás, čo si vyberieme. Jednou z veľkého množstva ponúkaných príležitostí bolo prezentovanie sa v literárnej súťaži Hviezdoslavov Kubín, ktorá sa tento rok znova konala na našej škole. Prostredníctvom literatúry dokážeme vniesť to „krásne“ do nášho rýchleho, niekedy i pochmúrneho života, a práve preto sme sa snažili tento deň si skrášliť poéziou a prózou.

Našu školu navštevujú veľmi šikovní študenti, boj o prvé miesta bol silný, no nakoniec porota rozhodla takto: V III. kategórii poézie získala 1. miesto Sofia Jakubová, v IV. kategórii poézie získali mladé slečny toto umiestnenie – 1. miesto Henrieta Vysokajová, 2. miesto Terézia Lukáčová, 3. miesto Natália Gajdošíková, v próze nás prekvapili mladí muži, 1. miesto Nórbert Čabala a 2. miesto Adam Bujdoš.

Že máme takých študentov, to vieme, môžeme sa pochváliť i 1. miestom na Okresnom kole HK vo Svidníku Nórbertom Čabalom v próze a 1. miestom v poézii Teréziou Lukáčovou.

Želáme im veľa úspechov na Krajskom kole HK v Prešove, a samozrejme, aby nezabudli na to, že kto v živote niečo robí, môže povedať, že žije.

Foto: Ing. Slavomír Cichý

Redakčná rada

Gymnazisti básnikmi

Možno málokto z bežných ľudí postrehol, že 21.3. sme si pripomínali Svetový deň poézie. Bol vyhlásený medzinárodnou organizáciou UNESCO v roku 1999. Jeho účelom je propagovanie, čítanie, písanie a publikovanie poézie po celom svete. Slávi sa v mnohých krajinách a jeho zvláštnosťou je aj to, že vo vybraných reštauráciách a kaviarňach zákazník za objednaný nápoj nemusí platiť peniazmi, ale vlastnoručne napísanou básňou.

My, mladí študenti stropkovského gymnázia, sme sa v rámci Svetového dňa poézie stali tiež aspoň na jednu vyučovaciu hodinu umelcami. Spolu s našimi slovenčinárkami sme si

Foto: Mgr Alena Hančaková

sprijemnili hodiny literatúry tým, že sme sa sami pokúsili napísať básne, v ktorých sme mohli použiť akékoľvek slová a myšlienky, aké naša fantázia vyplavila. Asi najčastejšou básňou bol kaligram, pri ktorom sme okrem iného slová ukladali tak, aby vznikol obrazec súvisiaci s textom básne. Niektorí si zas vybrali cinquain či synestetickú báseň, v ktorých ukázali svoje dosiaľ neobjavené poetické zručnosti a nápady.

Na konci hodín sme si originálne básne prečítali a s hrdosťou sme mohli povedať, že aj my sme umelcami, hoci zatiaľ svetom nepochopenými. Keďže škola nie je kaviareň a nemôžeme ako protihodnotu dostať nápoj, za odmenu dostal každý žiak od svojej vyučujúcej lízanku a osladil si zvyšok náročného školského dňa.

Viktória Špavelková III.A

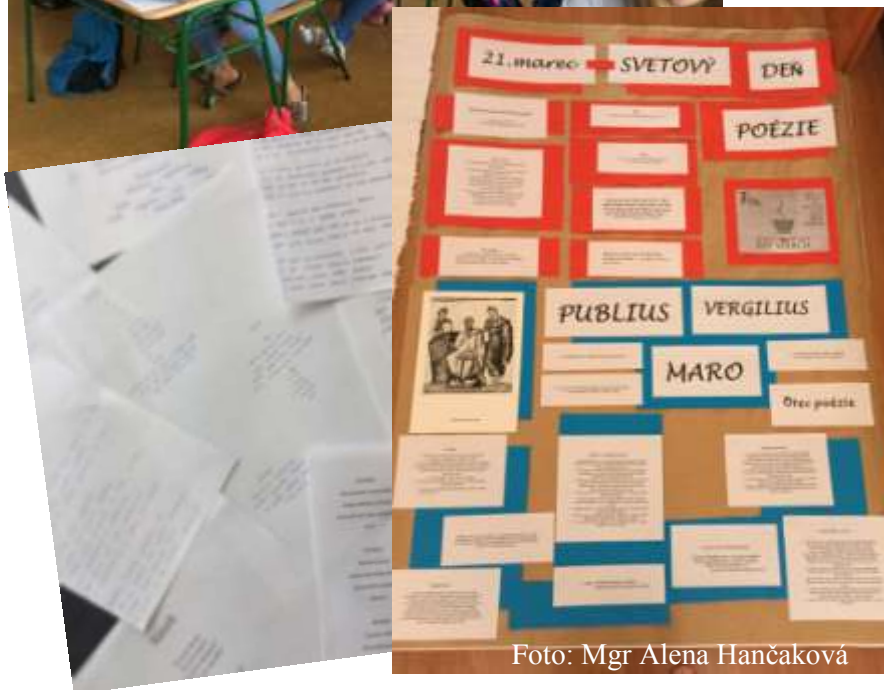

Foto: Mgr Alena Hančáková

Roky bojov, obetí a nádejí

Zástupcovia Nadácie Milana Rastislava Štefánika PhDr. Ferdinand Vrábek a Ing. Peter Sadák zavítali aj do našej školy, a to pri príležitosti vernisáže putovnej výstavy *Roky bojov, obetí a nádejí* (1914-1920). Cieľom výstavy je vyzdvihnúť význam Slovákov medzi legionármi. Naše pozvanie na otvorenie výstavy prijali vedúci odboru školstva PSK Ing. Karol Lacko PhD, primátor mesta JUDr. Ondrej Brendza, vedúci odboru školstva a kultúry Mgr. T. Kubička, riaditelia základných škôl Mgr. R. Jankanič a Mgr. M. Vasilko.

Naši žiaci sa predstavili krátkym kultúrnym programom, s hudobnou ukážkou z muzikálu *Bedári* vystúpili S. Bazyláková a N. Hrubá, so spevom K. Bujdošová, S. Kaščaková, E. Perátová a M. Šmajdová. Recitačné zručnosti predviedla N. Gajdošíková. Celú vernisáž moderoval M. Motyka a technickú stránku mal na starosti M. Danko.

Možnosť prezrieť si túto výstavu nemajú len žiaci, ale aj široká verejnosť a to do 7. apríla 2017. Jedinú cenu, ktorú musia návštevníci zaplatiť, je zdolanie schodov na štvrté poschodie, kde sa vernisáž nachádza.

Redakčná rada

Foto: archív

Talk, always talk!

Začalo sa to v jeden krásny pondelok. Zobrali sme si len to najnutnejšie a cez prestávku sme sa po skupinkách odšuchotali do učebne dejepisu. Vo vzduchu bolo cítiť nadšenie zmiešané s nervozitou. Len málokto z nás mal aspoň hmlistú predstavu o tom, ako to všetko bude prebiehať. Nepomohlo ani to, keď nám Mišo Sivák prišiel oznámiť, že vyzerá ako vombat.

Náhle prestávku plnú vzrušenia ukončilo zvonenie. Čakali sme pred učebňou, kým k nám neprišiel jeden mladík. Bol priemerne vysoký s malou bradou. Predstavil sa nám ako Rob. Každý z nás sa mal predstaviť a povedať čo rád robí. On to väčšinou nejako vtipne okomentoval. Po pár takýchto komentároch sa atmosféra citeľne uvoľnila. Na tabuľu nám načmáral nejaké pojmy, ktoré sprvu nedávali žiadny konkrétny význam. Rozdelil nás do štyroch skupín. Potom povedal, že sú to pojmy týkajúce sa jeho života. Začala sa súťaž o uhádnutie týchto slov. Už o pár minút sme vedeli, ako sa volá jeho matka, kde sa narodil, aké má rád jedlo a šport. Celú hodinu sme ukončili tým, že sme si mali urobiť presne to isté.

Celý týždeň ubehol pred našimi očami až príliš rýchlo. No za tých desať hodín, ktoré nám s ním dopriali, sa dalo stihnúť veľa vecí. Počnúc odpovedaním na niekedy dosť nezmyselné a ťažké otázky, cez vytváranie scenára a jeho následné zahranie pred ostatými, až po prezeranie si fotiek, ktoré nás zachytávali v smiešnych situáciách.

A čo bolo na tom všetkom najzvláštnejšie? Rob bol Angličan a po slovensky nevedel ani „ň“. Bolo to ťažké, niekedy aj pre neho, aby sme sa pochopili, no bola to úžasná skúsenosť, pretože sme zistili, že nikto z nás by sa v Anglicku už nestratil! So let's go to the England!

Gajdošíkové I.A.

Radka Surmanková a jej 5. miesto na Nemeckom pohári

Pomaly sa stáva už tradíciou, že študenti našej školy sa zúčastňujú aj fotografických súťaží. Ich fotografie boli na okresných, celoštátnych aj medzinárodných súťažiach a na žiadnej z nich určite nezapadli prachom.

28. marca sme sa dozvedeli výsledky GIP - Nemeckého medzinárodného fotografického salónu. Tieto boli mimoriadne priaznivé pre Radku Surmankovú, žiačku 4.B triedy. V náročnej medzinárodnej konkurencii fotografov z celého sveta Radka obsadila vo svojej kategórii vynikajúce 5. miesto. Zaujímajte sa na jej fotografie na týchto stranách a sami posúďte, či si to zaslúžila. My nepochybujeme, určite áno, úprimne jej k tomuto úspechu blahozeláme.

Zuzka Vašková a Oliver Žumar mali tiež svoje "želiezka v ohni", aj keď neboli až takí úspešní ako Radka, ich fotografie súťažná porota prijala, takže ich budeme môcť vidieť vo výstavných priestoroch troch nemeckých miest Hessen, Niedersachsen a Baden-Württ.

Anonym

Na slovíčko s Radkou

Kedy si začala robiť prvé umelecké fotografie?

S fotením som začínala približne pred piatimi rokmi s digitálnym fotoaparátom. Vtedy to boli moje prvé pokusy o umeleckú fotografiu. Zistila som, že ma to baví. V prvom ročníku gymnázia som sa prihlásila do fotografického krúžku pána profesora Belovežčíka a začala sa zapájať do rôznych súťaží. Naučila som sa nové veci ohľadom fotografovania a po prvom ročníku som si kúpila zrkadlovku.

Predpokladám, že sa zúčastňuješ viacerých fotografických súťaží.

Čo bol tvoj najväčší úspech, ktorý si svojimi fotkami dosiahla?

Áno, zúčastňujem sa viacerých súťaží, napríklad v Poľsku, kde som obsadila 1. miesto, no za najväčší úspech aj tak pokladám súťaž v Nemecku, kde som dosiahla 5. miesto, lebo je to súťaž s medzinárodnou účasťou.

Je potrebná k foteniu prax alebo teória? – Teda, skúšaš a stále niečo fotíš, alebo z akého uhla fotiť, aké svetlo je najvhodnejšie a podobne?

Fotografovanie si určite vyžaduje aj štúdium teórie kvôli správnej technike a v tom by som sa chcela v budúcnosti zlepšiť, lebo tomu venujem menej času.

Čo fotíš najradšej? Prírodu, ľudí alebo niečo iné?

Najväčšou inšpiráciou je pre mňa príroda, asi preto, že v prírode sa stále nájde niečo, čo stojí za zvečnenie. Najčastejšie robím makro fotografie, lebo tým dokážem zachytiť detaily, ktoré si človek bežne nevšimne.

Plánuješ fotografovať aj do budúcnosti? Počítaš s tým ako so spôsobom zarábania peňazí?

Určite sa chcem aj naďalej venovať fotografovaniu, minimálne ako koníček a relax, či aj na vyššej úrovni, to sa ukáže časom.

Mária Šmilňáková IV.A

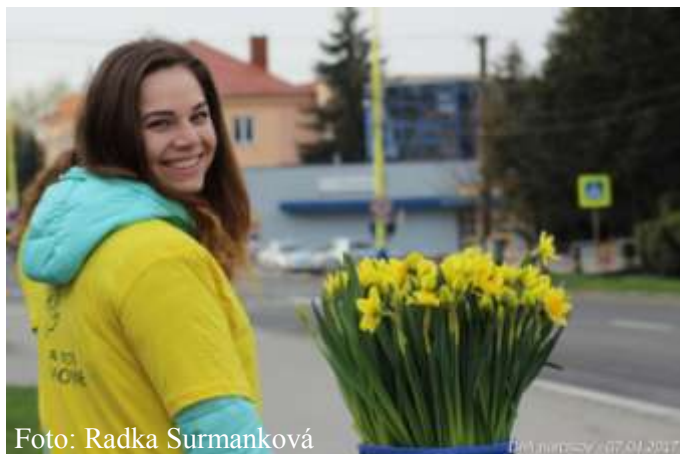

Žltou proti rakovine

Len tak kráčam ulicou, keď ma tu zrazu niečo vytrhne z hlbokého zamyslenia.

Pozerám na veľký žltý flák prilepený na kabáte staršieho pána. Až po ďalšej sekunde moje oči zaostrí na jemný, žiarivo žltý narcis. Zastanem a otáčam hlavou zo strany na stranu. V tom zistím, že ten milo vyzerajúci starček nebol jediný, ocitnem sa v dave ľudí, ktorých oblečenie zdobia narcisy. A potom si to uvedomím... Žeby? To je už siedmeho apríla? Stále trochu nechápavo hľadím na obrazovku mobilného telefónu, na ktorom to jasne svieti. Usmejem sa. Je to zvláštny pocit vidieť okolo seba toľko ľudí s týmito neobyčajnými kvetmi, pretože viem, že peniaze z tejto zbierky pomôžu onkologickým pacientom. Ľuďom, ktorí nemajú možno toľko zdravia ako títo s narcismi.

Vidím, že každý z týchto ľudí sa snaží pomôcť a vidím ešte niečo iné. Svet trochu netypický, v ktorom sa snažia ľudia pomáhať viac ako v iné dni. A tak kráčam ďalej, avšak tentoraz už s inou, novou myšlienkou.

Jana Kmit'ová II.A

Olympionik Gregor Gonos

Na okresnom kole olympiády v anglickom jazyku bojoval za našu školu Gregor Gonos z tercie. Súťaž sa konala u našich susedov vo Svidníku.

Hravo si poradil s gramatikou, slovnou zásobou, s odposluchom, čítaním s porozumením a tiež v dvoch ústnych kolách. Nakonec obsadil výborné 3. miesto.

Foto: RNDr. Ľudmila Reiterová

Venoval si nejaký extra čas príprave na olympiádu?
Chodím na extra kurzy už možno 6 rokov.

Bál si sa niečoho, keď si šiel na olympiádu?
Bál som sa maximálne toho, že skončím posledný a nedostanem desiatu.

Čo si myslíš o ostatných súťažiacich? Bola konkurencia veľká?
Keďže som súťažil s deviatkami, tak áno, konkurencia bola veľká, ale celkovo mi prišli ako veľmi sympatickí a milí.

Očakával si, že obsadiš nejaké miesto, prekvapilo ťa to?
Neočakával som žiadny veľký úspech, ale s tretím miestom som nadmieru spokojný.

Bola to prvá „angličtinárska“ súťaž, na ktorej si sa zúčastnil?
Tento rok som sa už po tretíkrát zúčastnil anglickej olympiády.

Čo by si odporučil ostatným študentom ohľadom štúdia angličtiny? Čo ti pomáha učiť sa jazyky? Máš nejakú špeciálnu metódu?

Ostatným by som určite odporúčal začať navštevovať nejaké anglické kurzy a obklopovať sa anglickým prostredím (filmy, hry, hudba,..). A ja sa osobne najviac naučím pozeraním filmov.

Foto: RNDr. Ľudmila Reiterová

Ďakujeme za rozhovor a prajeme ešte veľa úspechov!

Mária Šmilňáková IV.A

Foto: RNDr. Ľudmila Reiterová

Vedeli ste, že...

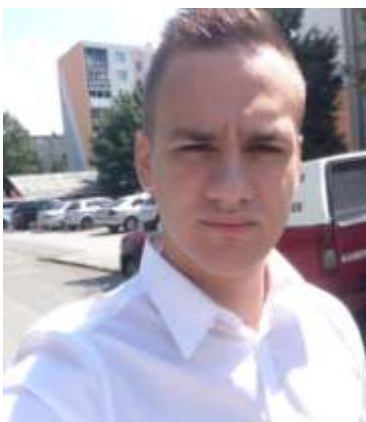
- Krvná skupina sa zistí vyšetrením antigénu na erytrocytoch (červených krvinkách) a podľa prítomnosti protilátky v sére.
- Človek s A skupinou má antigén A a v sére má anti-B, človek s B skupinou má antigén B a v sére má anti-A, človek s AB skupinou má antigén A aj B a nemá žiadnu protilátku, človek so skupinou 0 nemá antigén a má anti-A a anti-B protilátku.
- Pri odbere sa odoberie 450 ml krvi, ktorá sa zmieša s protizrážavým roztokom, ktorý obsahuje aj glukózu, manitol, NaCl. Po premiešaní krvi sa krv centrifuguje, aby sa mohla oddeliť plazma od erytrocytov. Jedna konzerva s erytrocytmi má cca 300 ml a plazma cca 250 ml.
- Expiračná doba u erytrocytov je 42 dní bez ohľadu na skupinu a skladuje sa pri 2-6 °C. Zmrazená plazma vydrží až 3 roky v zmrazenom stave, pričom sa uchováva pri teplote nižšej ako -25°C.
- Najviac krvných skupín v Európe je A pozitív, 0 pozitív, B a AB. Najmenej je AB negatív.
- Ženy môžu darovať krv raz za 4 mesiace. Muži raz za 3 mesiace.
- Pred darovaním krvi sa darcovi vyšetruje krvný obraz, v ktorom sa zisťuje či má dotýčny dost' červených a bielych krviniek, ALT (pečeňový enzým), tlak, pulz a či nie je dotýčny chorý (zápal hrdla a pod.). Darca musí dotazníkom odpovedať na otázky, ktoré sa týkajú jeho zdravotného stavu.
- Transfúzia sa podáva ľuďom, ktorí majú málo červených krviniek, aby sa zabezpečil transport kyslíka k bunkám a tkanivám pri veľkých stratách objemu krvi
- Odber krvi nemôžete podstúpiť, ak máte chorobu, ak ste prekonali žltáčku, ak ste po operácii, trhaní zuba, užívaní liekov, po piercingu a tetovaní do 6 mesiacov, ak ste prišli z miest, kde sa nachádzajú závažné choroby ako malária, ak beriete rôzne doplnkové látky na rast svalovej hmoty, steroidy.

Opýtali sme sa našich priateľ'ov priateľ'ov

1. Koľko krát si už daroval/a krv?
2. Bojíš sa niečoho, keď ideš darovať krv?
3. Už sa ti stalo, že si z nejakého dôvodu nemohol darovať krv? (Napríklad nízky hemoglobín a podobne.) Môžeš povedať prečo si nemohol darovať krv?
4. Chodíš krv darovať pravidelne?
5. Čo ťa vedie k darovaniu krvi?

Júlia (18)

1. Bolo to len raz.
2. Bála som sa, že odpadnem, keď uvidím toľko svojej krvi, ale nebolo to až také zlé, ako som predpokladala.
4. Zatiaľ nie, ale chcela by som začať chodiť pravidelne.
5. Je to možnosť, ako pomôcť ostatným.

Oliver (19)

1. Presne dvakrát.
2. Maximálne toho, že budem dlho čakať.
3. Nič také.
4. Áno, každý dostupný termín.
5. Lebo dnes to je niekto iný, no zajtra to môžete byť Vy.

Michal (19)

1. Dlho som krv nechcel darovať, pretože som sa bál. Bál som sa, aj keď som vedel, že mi to neublíži. Presne, 5. januára 2017 som sa dobre vyspal, a rozhodol sa túto dobrú vec podporiť.

2. Samozrejme, že sa bojím. Bojím sa hrubej ihly a pichnutia. Mám strach z toho, či mi náhodou zdravotník neublíži.

Ale najväčší strach pre mňa bol, keď mi nemohol nájsť žilu. Myslel som si, že krv nebudem môcť darovať a nedostanem tak stravný lístok (smiech).

3. Raz sa mi stalo, že som mal nízky tlak. Krvný obraz som mal v pohode, ale tlak nie. Preto ma usadili na stoličku so šálkou teplej popradskej kávy.

4. Nechodím, ale plánujem, pretože je to dobrá vec a hlavne prospešná. Určite plánujem ísť aj nabudúce a presvedčím k tomu aj svoju rodinu.

5. Myslím si, že túto najvzácnejšiu tekutinu je potrebné darovať. Kto iný môže pomôcť? Len my sami. Je to úžasný skutok a sám obdivujem ľudí, ktorí krv darujú pravidelne. Krv budem chodiť darovať pokiaľ len budem môcť. Myslím si, že je to potrebné.

Foto: Petra Kapová

Masochisti

Chlapci ich milujú, dievčatá nenávidia. Chlapci oblievajú, dievčatá nenávidia ešte viac a ešte viac kričia. Veľká noc spájaná so sviatkom Paschy by mala byť pripomenutím smrti Ježiša Krista a oslavou jeho zmŕtvychvstania. Je to jeden z najväčších sviatkov kresťanov. Mylne sa však spája so šibačkami a oblievačkami.

Málokto totiž vie, že tieto zvyky, ktorým sa dievčatá tak priečia, pochádzajú ešte z predkresťanského obdobia. Slovania slávilí príchod jari ako symbol plodnosti. Vŕbové prúty mali odovzdať plodivú silu pri dotyku so ženskou pokožkou. Mali tiež odohnať zlé sily a osviežiť človeka novou silou. Ján Kollár v Národných Spievankách napísal: „Oblievačka je pohansko-slovanský pozostatok, ktorého cieľ a význam nevieme.” Je veľmi dobre známe, že už Mária Terézia chcela týmto zvykom zabrániť a to preto, lebo ženy z toho nemali žiadnu bonusovú plodnosť alebo zdravie. Maximálne získali zápal pľúc.

Osobne, po minuloročných teplotách, ktoré mi oblievačky spôsobili, som sa tohto roku rozhodla nechať svojho takmer meter dlhého a sedemdesiatpäť centimetrov vysokého nemeckého ovčiaka nechať pusteného na dvore. Chúdence dievčatá z bytoviek.

Mária Šmilňáková IV.A

Foto: Emil Jakubčo

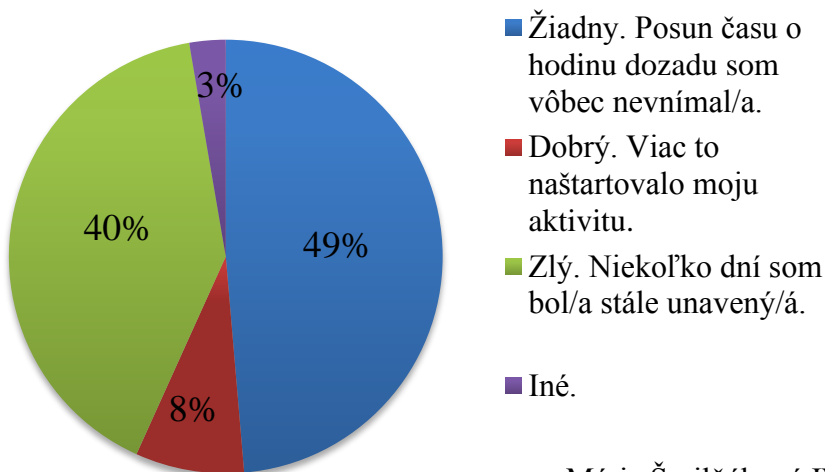
Spánok o hodinu kratší

Nepoznám veľa ľudí, ktorí by po zistení, že musia spať o hodinu menej, skákali od radosti. Ja som jednou z nich. Spachtoška, ktorá potrebuje minimálne osem hodín spánku, inak nie je schopná fungovať. Na druhej strane ma však zaujímalo, ako to vnímajú moji spolužiaci, priatelia a známi. Preto som sa to pokúsila zistiť v dotazníku, v ktorom odpovedalo na túto otázku 24 žien a 13 mužov.

Najviac ľudí hlasovalo vo veku do 19 rokov. Najstarší hlasujúci klikol na kolónku 50 až 69 rokov. Výsledok dotazníka je zaznamenaný v grafe. Prekvapilo ma, že viacerým ľuďom, posun vôbec neprekážal, ba našli sa aj takí, ktorých to povzbudilo k zvýšenej činnosti.

Ako povedal sám Sokrates: „Viem, že nič neviem.“ Výsledok dotazníka totiž nevedol k uspokojeniu mojej potreby po informáciách, ako som si myslela. Práve naopak. Teraz ma zožiera otázka: „Ako môže niekomu kratší spánok naštartovať aktivitu?“

Aký vplyv mal na Vás časový posun?

Mária Šmilňáková IV.A

Horou

Horou, horou šla som raz,
všade ticho, všade samý mráz.
Inovať pod bosými nohami
a slzy ľadu viseli pod stromami.

Horou, horou idem ďalej,
nikde niet ani zveri malej.
Len Mesiac vytrvalo svieti
na cestu plnú strastí.

Horou, horou idem stále hlbšie,
cítim, že je tu akosi mlkvsie.
Krásny pocit sa zrazu vytratil.
Na jeho miesto strach sa usadil.

Horou, horou kráčať prestať nemôžem,
bosé nohy mi tŕpnú, ja to nedokážem.
Silný vietor mi do očí slzy vháňa.
Oprie sa mi do chrbta, rýchlejšie ma
poháňa.

Horou, horou už som takmer v strede,
v diaľke vidím mladý strom v ľade.
Pri svite stojí na lúke sám,
ach, preveľký strach v hrudi mám.

Horou, horou Mesiac zatienili mraky,
moja istota sa stratila v diali.
Vtom spoza stromu veľký vlk vyjde,
červené oči zabodne do mňa, hlasno zavyje.

Horou, horou blíži sa ku mne,
zastane a prehovorí temne:
„Ranila si ho a ty to vieš!
Odmietla si ho, no ty ďalej pokračuješ!

Darmo snívaš o ňom v noci,
je neskoro, niet ti už pomoci.
Trýznila si ho svojím nezaujmom!
Teraz ie preč a tv sa utáňaš nlačom “

Beznádej

Na tvári úsmev mi pohráva,
idem akoby sa nič nestalo.
Veď každý občas prehráva.
Prečo by ma to mrziet' malo?

Pravda väčšinou opakom býva,
v mojom vnútri sa tlak dvíha.
Rúca sa mi celý svet,
zabudla som, ako sa vrátiť späť.

Je zbytočné hovoriť,
vždy to dopadne rovnako.
Chceš im srdce otvoriť,
radšej nie, oľutuješ storako.

No ony si myslia, že _____
plačem.

Ako to je, úprimne, ani ja
nechápem.

Tak ponáram sa viac do
sebaľútosti,
na dnešok nezabudnem až do
smrti.

Vtáčik spieva len ak niečo chce,
dáš mu to, ďalej sa na tebe
rehoce.

A tak ďalej s ranou na duši ideš,
nikdy, nikdy viac do môj ho
srdca neprídeš.

Milí maturanti!

Gymnázium je občas ako snehová guľa valiac sa z Kriváňa. Čím ďalej ide, tým viac snehu na seba nabaľuje, ak sa neučíte pravidelne, stiahne vás so sebou. Veď takých tu už bolo. No vy ste tí, ktorí sú rýchlejší než snehový gigant. Alebo sa tak poniektorí aspoň tvárite.

Nie vždy sa vedomosti rovnajú známke a známka vedomostiam. Niekedy je to aj o šťastí. A práve to šťastie vám chceme pri maturitnej skúške popriať. Menej žalúdočných nevoľností, stresu a s tým spojených vredov. Viac úsmevu a slnka do vašich dní. Niekedy je lepšie brať veci s nadhľadom. Nie však až príliš...

Vaša redakčná rada.

ELÁN - časopis žiakov, pedagógov a priateľov Gymnázia Stropkov.
Šéfredaktorka: Mária Šmilňáková. Redakčná rada: Michaela Gajdošíková, Natália Gajdošíková, Jana Kmiťová. Jazyková úprava: Mgr. Alena Hančaková. Fotografie: Ing. Slavomír Cichý, Ing. Andrej Belovežčík, PhD., Mgr. Alena Hančaková, Radka Surmanková, Zuzana Vašková, Emil Jakubčo. Elektronické spracovanie textu a fotografií: Mária Šmilňáková.
gymnazium.elan@gmail.com - Elán © 2017